

Florin Moțiu

– coordonator –

Vladimir Diaconiță, Emese Florian,
George-Alexandru Ilie, Nicoleta Miclăuș-Bădin,
Daniela Moțiu, Kamelia Sîrbu

Teste-grilă, minispețe pentru examenele de admitere în profesiile juridice

Drept civil

Ediția a V-a, revăzută și adăugită

Universul Juridic

București

-2018-

Abrevieri	9
I. PARTEA GENERALĂ	11
1. Aplicarea în timp a codului civil din 2009	11
2. Actul juridic civil	13
3. Prescripția extinctivă	75
4. Noțiunile de profesionist și de întreprindere	84
Răspunsuri I. Partea generală	85
II. DREPTURILE REALE PRINCIPALE	164
1. Dreptul de proprietate publică	164
2. Dreptul de proprietate privată	174
3. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate privată	181
4. Acțiunea în revendicare	192
5. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată	198
6. Posesia	207
7. Accesiunea imobiliară artificială	209
Răspunsuri II. Drepturile reale principale	212
III. TEORIA GENERALĂ A OBLIGAȚIILOR	250
1. Faptele juridice licite ca izvoare de obligații	250
2. Răspunderea civilă delictuală	253
3. Răspunderea civilă contractuală	260
4. Transmisiunea și transformarea obligațiilor	266
5. Stingerea obligațiilor	281
Răspunsuri III. Teoria generală a obligațiilor	294
IV. CONTRACTELE SPECIALE	335
1. Contractul de vânzare	335
2. Contractul de donație	354
3. Contractul de locațiune	361
4. Contractul de mandat	366
5. Contractul de întreținere	374
6. Contractul de tranzacție	377
7. Contractul de comodat	379
8. Contractul de împrumut de consumație	384
Răspunsuri IV. Contractele speciale	387
V. SUCCESIUNILE (MOȘTENIREA)	448
Răspunsuri V. Succesiunile (moștenirea)	458

VI. DESFACEREA CĂSĂTORIEI	472
Răspunsuri VI. Desfacerea căsătoriei.....	485
VII. FILIAȚIA	499
Răspunsuri VII. Filiația	511
VIII. OBLIGAȚIA LEGALĂ DE ÎNTREȚINERE	523
Răspunsuri VIII. Obligația legală de întreținere.....	532
IX. AUTORITATEA PĂRINTEASCĂ	541
Răspunsuri IX. Autoritatea părintească.....	548
X. PERSOANELE	555
Răspunsuri X. Persoanele.....	560
ANEXE	566
Anexa 1	
Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, sesiunea august-octombrie 2015	566
Răspunsuri	570
Anexa 2	
Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură, sesiunea iulie-octombrie 2016	576
Răspunsuri	581
Anexa 3	
Subiecte de la concursul de admitere în magistratură, sesiunea februarie-mai 2017.....	587
Răspunsuri	591
Anexa 4	
Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură, sesiunea septembrie 2017	597
Răspunsuri	601
Anexa 5	
Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat, pentru dobândirea calității de avocat stagiar, sesiunea septembrie 2015	607
Răspunsuri	611
Anexa 6	
Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat, pentru dobândirea calității de avocat definitiv, sesiunea septembrie 2015.....	616
Răspunsuri	622

Anexa 7

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat,

pentru dobândirea calității de avocat stagiar, sesiunea septembrie 2016628

Răspunsuri.....632

Anexa 8

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat,

pentru dobândirea calității de avocat definitiv, sesiunea septembrie 2016638

Răspunsuri.....642

Anexa 9

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat,

pentru dobândirea calității de avocat stagiar, sesiunea septembrie 2017647

Răspunsuri.....651

Anexa 10

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat,

pentru dobândirea calității de avocat definitiv, sesiunea septembrie 2017656

Răspunsuri.....660

I. Partea generală

1. Aplicarea în timp a Codului civil din 2009

1. Atunci când noua reglementare rezolvă o problemă controversată, oferind ca soluție legislativă una dintre soluțiile date în jurisprudența sau în doctrina corespunzătoare reglementării anterioare, judecarea situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a Codului civil are loc:

- a. în baza soluției oferite de noua reglementare, cu argumentele pe care le oferă;
- b. în baza soluției oferite de noua reglementare, care trebuie însă motivată pe argumentele deduse din vechea reglementare, fără a se putea considera că s-a atribuit efect retroactiv legii noi;
- c. în baza soluției oferite de reglementarea veche, deoarece s-ar atribui efect retroactiv legii noi.

2. Validitatea clauzei de inalienabilitate instituite prin convenție încheiată înainte de intrarea în vigoare a Codului civil se apreciază în funcție de:

- a. legea în vigoare la data întocmirii convenției;
- b. prevederile noului Cod civil;
- c. pentru perioada anterioară intrării în vigoare a noului Cod civil, în funcție de vechea reglementare, iar pentru perioada ulterioară intrării în vigoare a noului Cod civil, în funcție de noua reglementare.

3. Pentru actul juridic, regula stabilită în privința legii aplicabile constă în:

- a. aplicabilitatea legii în vigoare la data încheierii actului juridic, în privința condițiilor de validitate;
- b. aplicabilitatea legii în vigoare la data încheierii actului juridic, în privința efectelor produse de acel act juridic, iar pentru efectele care se vor produce, aplicabilitatea legii în vigoare la data producerii efectelor actului juridic;
- c. aplicabilitatea legii în vigoare la data încheierii actului juridic, chiar și pentru efectele produse după intrarea în vigoare a unei noi legi.

4. Cauzele de ineficacitate ale actului juridic încheiat sub imperiul vechiului Cod civil, în lipsa unor derogări exprese în Legea nr. 71/2011, sunt guvernate de:

- a. legea în vigoare la data încheierii actului juridic, dacă împrejurarea ce a condus la ineficacitatea actului a survenit sub imperiul vechii reglementări;
- b. legea în vigoare la data încheierii actului juridic, dacă împrejurarea ce a condus la ineficacitatea actului a survenit sub imperiul noii reglementări;
- c. prevederile noului Cod civil, dacă împrejurarea ce a condus la ineficacitatea actului a survenit sub imperiul noii reglementări.

5. Dacă la data de 7 august 2012 părțile doresc să modifice un contract pe care l-au încheiat anterior intrării în vigoare a noului Cod civil:

- a. dispozițiile modificatoare sunt supuse condițiilor de fond și de formă prevăzute de legea în vigoare la data modificării;
- b. dispozițiile modificatoare sunt supuse condițiilor de fond și de formă prevăzute de legea în vigoare la data încheierii contractului;
- c. elementele care nu fac obiectul modificării rămân supuse dispozițiilor legii în vigoare la data încheierii contractului.

6. Dreptul credentierului la rezoluțiunea contractului de rentă viageră constituit cu titlu oneros, chiar și în lipsa unui pact comisoriu:

- a. este aplicabil contractelor încheiate sub imperiul vechiului Cod civil, cu condiția ca neexecutarea să aibă loc după intrarea în vigoare a noului Cod civil;
- b. nu este aplicabil contractelor încheiate sub imperiul vechiului Cod civil, indiferent de momentul în care loc neexecutarea;
- c. este aplicabil doar contractelor încheiate ulterior intrării în vigoare a noului Cod civil.

7. Constituie excepții de la regula potrivit căreia legea în vigoare la data încheierii unui act juridic va reglementa atât efectele trecute (pentru efectele produse sub imperiul legii vechi), cât și efectele viitoare (pentru efectele care se vor produce ulterior intrării în vigoare a legii noi):

- a. dispozițiile art. 1.271 C. civ. privitoare la impreviziune;
- b. dispozițiile art. 1.274 C. civ. privitoare la transferul riscurilor în contractele translativ de proprietate;
- c. dispozițiile art. 1.717 C. civ. privitoare la defecțiunea imputabilă cumpărătorului.

8. Constituie aplicații ale regulii privind aplicabilitatea legii în vigoare la data încheierii unui act juridic, atât în privința efectelor trecute (principiul neretroactivității), cât și în privința efectelor viitoare (principiul ultraactivității legii vechi):

- a. dispozițiile privitoare la clauza de inalienabilitate instituită prin convenție;
- b. dispozițiile privitoare la contractul de mandat încheiat înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil, pentru care părțile nu au prevăzut un termen;
- c. dispozițiile privitoare la îmbunătățirile efectuate de locator după intrarea în vigoare a noului Cod civil.

9. Rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit, fără nicio excepție:

- a. prescripțiile extinctive începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi;
- b. decăderile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi;
- c. uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi.

10. Invocarea, ulterior intrării în vigoare a noului Cod civil, a uzucapiunii împlinite sub imperiul legii vechi va fi guvernată de:

- a. dispozițiile legii vechi, fiind vorba de ultraactivitatea legii vechi pentru o situație juridică *pendente*;
- b. dispozițiile legii vechi, fiind vorba de neretroactivitatea legii noi;
- c. dispozițiile noului Cod civil.

11. În privința legii aplicabile în cazul uzucapiunii:

- a. dacă posesia a început sub imperiul vechii reglementări, atunci această reglementare este aplicabilă uzucapiunii;
- b. dacă posesia asupra unui bun imobil a început după intrarea în vigoare a Codului civil din 2009, dar la data începerii posesiei nu era deschisă cartea funciară pentru imobilul respectiv, uzucapiunea este supusă dispozițiilor Codului civil din 1864;
- c. dacă posesia asupra unui bun imobil a început după intrarea în vigoare a Codului civil din 2009, dar la data începerii posesiei era deschisă cartea funciară pentru imobilul respectiv, uzucapiunea este supusă dispozițiilor Codului civil din 2009.

12. Obligațiile extracontractuale în cazul gestiunii de afaceri sunt guvernate de:

- a. legea în vigoare la data la care a început gestiunea;
- b. legea în vigoare la data la care gestiunea a luat sfârșit;
- c. legea în vigoare la data la care gestiunea a luat sfârșit, în privința modurilor de stingere a obligațiilor născute pe acest temei.

13. În materie de moștenire:

- a. validitatea clauzei de inalienabilitate instituite prin testament este guvernată de legea în vigoare la data deschiderii succesiunii;
- b. efectele clauzei de inalienabilitate instituite prin testament sunt guvernate de legea în vigoare la data încheierii testamentului;
- c. atât validitatea, cât și efectele clauzei de inalienabilitate sunt guvernate de legea în vigoare la data deschiderii succesiunii.

2. Actul juridic civil

14. Actul juridic unilateral:

- a. este rezultatul clasificării actelor juridice, după criteriul conținutului lor, în acte juridice unilaterale și bilaterale;
- b. fiind rezultatul manifestării unilaterale de voință a emitentului, nu este supus comunicării către cealaltă parte;
- c. poate produce efecte *ex tunc*.

15. Actul de renunțare la moștenire încheiat cu ocazia dezbaterii succesoriale în fața notarului public:

- a. este indivizibil;
- b. este divizibil;
- c. este compatibil cu acte de acceptare tacită a succesiunii.

16. Oferta de purgă:

- a. presupune acordul de voință dintre dobânditorul imobilului ipotecat și creditorul ipotecar, constând în asumarea obligației de către primul de a plăti celui de-al doilea datoriile și sarcinile ipotecare până la concurența prețului prevăzut în actul cu titlu oneros prin

care a dobândit imobilul sau, după caz, până la valoarea de prețuire a imobilului dobândit prin act cu titlu gratuit;

b. purgarea imobilului se realizează întotdeauna numai prin plata prețului de către dobânditor;

c. stabilirea faptului că oferta de purgă a luat naștere sau nu în mod valabil presupune cercetarea voinței dobânditorului imobilului ipotecat și creditorului ipotecar.

17. În categoria actelor juridice plurilaterale, pot fi incluse și:

a. împrumutul de consumație cu dobândă;

b. partajul între soți;

c. tranzacția.

18. Ca regulă, încheierea actelor juridice cu titlu gratuit de către persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă:

a. este posibilă fără îngrădiri din partea legiuitorului;

b. este posibilă numai prin reprezentant legal sau, după caz, cu autorizarea prealabilă a ocrotitorului legal;

c. nu este posibilă încheierea unor astfel de acte juridice.

19. Contractul de antrepriză este:

a. un act juridic comutativ și declarativ de drepturi;

b. un act juridic comutativ și cu titlu oneros;

c. un act juridic comutativ și real.

20. Clasificarea actelor juridice după scopul urmărit la încheierea lor prezintă importanță:

a. în materie de publicitate imobiliară;

b. în materie de formare valabilă a acestora;

c. în materia viciilor de consimțământ.

21. Vânzarea unui drept litigios este:

a. act juridic comutativ;

b. act juridic aleatoriu;

c. act juridic constitutiv.

22. Sunt specifice actelor aleatorii următoarele:

a. reușita acțiunii revocatorii presupune dovada fraudei săvârșite de către debitor, dar nu și participarea la fraudă a terțului dobânditor al bunului;

b. ridică problema resciziunii pentru leziune;

c. fac parte din categoria actelor cu titlu oneros.

23. Mecenatul este:

a. un act juridic dezinteresat;

b. o liberalitate;

c. un act juridic aleatoriu.

24. Sunt specifice actelor dezinteresate următoarele:

- a. faptul că li se aplică regulile prevăzute în materie succesorală în legătură cu reducțiunea și raportul;
- b. faptul că legiuitorul prevede, de regulă, anumite condiții de formă pentru încheierea lor valabilă;
- c. pentru bunurile imobile, faptul că trebuie să respecte condițiile privitoare la publicitatea imobiliară.

25. Calitatea de *habentes causam* o poate avea dobânditorul unui drept printr-un:

- a. act juridic translativ de drepturi;
- b. act juridic declarativ de drepturi;
- c. act juridic constitutiv de drepturi.

26. După criteriul efectelor produse, actele juridice se împart în:

- a. acte juridice constitutive, acte juridice translativ și acte juridice declarative;
- b. acte juridice constitutive sau translativ de drepturi reale și acte juridice generatoare de drepturi de creanță;
- c. acte juridice de conservare, acte juridice de administrare și acte juridice de dispoziție.

27. Cesiunea de creanță este un act juridic:

- a. constitutiv de drepturi, deoarece din momentul încheierii sale valabile se nasc obligațiile debitorului cedat față de creditorul cesionar;
- b. ce produce efecte *ex tunc*, dar și *ex nunc*;
- c. supus rezoluțiunii.

28. În măsura în care nu sunt lezionare, persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă poate încheia:

- a. acte juridice de administrare, fără încuviințarea prealabilă a ocrotitorului legal, dar cu autorizarea instanței de tutelă;
- b. acte juridice de administrare, fără încuviințarea prealabilă a ocrotitorului legal și fără autorizarea instanței de tutelă;
- c. acte juridice de administrare, cu încuviințarea prealabilă a ocrotitorului legal și fără autorizarea instanței de tutelă.

29. Constituirea unei ipotece este un act juridic:

- a. translativ de drepturi;
- b. de conservare;
- c. de dispoziție.

30. Asigurarea unui bun de către o persoană fără capacitate de exercițiu constituie:

- a. un act juridic de conservare;
- b. un act juridic de administrare;
- c. un act juridic nul, chiar și fără dovedirea unui prejudiciu.

31. În cazul actelor juridice solemne:

- a. forma scrisă este cerința legală care determină, uneori, caracterul solemn al actului juridic;
- b. forma autentică este cerința legală care determină, uneori, caracterul solemn al actului juridic;
- c. înregistrarea actului juridic la instituțiile sau autoritățile publice competente este cerința legală care determină, uneori, caracterul solemn al actului juridic.

32. Clasificarea actelor juridice în acte juridice consensuale, acte juridice formale și acte juridice reale:

- a. se realizează în temeiul criteriului privind importanța actelor juridice civile;
- b. prezintă importanță în privința sancțiunii aplicabile în situația în care părțile, deși au convenit o anumită formă pentru încheierea un act juridic, nu o respectă;
- c. fiecare dintre cele trei categorii de acte juridice reclamă un regim al probelor diferit.

33. Clasificarea actelor juridice în acte juridice patrimoniale și acte juridice nepatrimoniale prezintă importanță:

- a. în materia ocrotirii persoanelor cu handicap;
- b. în materia nulităților, deoarece problema „restituirii prestațiilor” se analizează în mod diferit pentru fiecare dintre cele două categorii de acte juridice;
- c. în materia simulației, care prezintă particularități diferite pentru fiecare dintre cele două categorii de acte juridice.

34. Criteriile legale de încadrare a unei obligații în categoria celor de mijloace sau de rezultat privesc și cele referitoare la:

- a. gradul de rudenie între părțile contractului;
- b. întinderea obligației stipulate în contract;
- c. gradul de risc pe care îl presupune atingerea rezultatului.

35. Actul juridic *mortis causa* se caracterizează prin aceea că:

- a. își produce efectele întotdeauna la moartea autorului său;
- b. nu poate fi decât un act juridic tipic;
- c. nu poate fi decât un act juridic solemn.

36. Contractul de întreținere se încadrează în categoria actelor juridice:

- a. incompatibile cu modalitățile;
- b. care pot fi sau nu afectate de modalități;
- c. inseparabile de modalități.

37. În situația unui contract de împrumut, garantat cu ipotecă:

- a. desființarea, prin rezoluțiune, a contractului de împrumut are ca și consecință stingerea contractului de ipotecă prin care s-a garantat obligația de restituire a sumei de bani împrumutate;
- b. stingerea ipotecii nu produce niciun efect asupra raportului obligațional principal întemeiat pe contractul de împrumut, creditorul ipotecar dobândind calitatea nouă de creditor chirografar;

c. supraviețuirea contractului de împrumut și, respectiv, a celui de ipotecă se analizează în mod distinct, prin raportare la elementele proprii ale fiecăruia.

38. În situația titlurilor de valoare:

- a. înscrisul constatator (*instrumentum*) încorporează creanța ce a luat naștere din actul juridic (*negotium*);
- b. debitorul poate invoca excepția nevalabilității cauzei pentru a refuza executarea;
- c. este necesară analiza cauzei pentru care au fost încheiate în vederea stabilirii valabilității lor.

39. Clasificarea actelor juridice în acte juridice strict personale și acte juridice care pot fi încheiate și prin reprezentant are repercusiuni:

- a. la nivelul valabilității actelor juridice;
- b. în privința regimului probatoriu;
- c. asupra suspendării executării, din motive de forță majoră, pe durata imposibilității de executare.

40. Problema actelor strict personale are incidență:

- a. în cazul persoanelor fizice;
- b. în cazul persoanelor juridice;
- c. în cazul unităților administrativ-teritoriale.

41. Actele juridice condiție sunt guvernate de următoarele reguli:

- a. ridică frecvent problema clauzelor abuzive;
- b. conținutul lor este stabilit de norme imperative și, în consecință, regimul lor juridic se apreciază de către părți cu mai multă severitate;
- c. indiferent dacă sunt acte numite sau nenumite, problema restituirii prestațiilor în caz de nulitate operează doar pentru viitor.

42. Convenția prin care se realizează o delegație imperfectă:

- a. este reglementată de Codul civil prin norme juridice dispozitive;
- b. este un contract nenumit;
- c. este reglementată de Codul civil prin norme juridice imperative.

43. Promisiunea de a încheia în viitor un contract real va fi guvernată:

- a. de regulile aplicabile contractului real proiectat;
- b. de regulile generale în materie de obligații, iar numai pentru situațiile neprevăzute de acestea, se vor aplica normele privitoare la contractul real proiectat;
- c. de regulile aplicabile ofertei de a contracta, în vederea stabilirii naturii juridice.

44. În categoria contractelor nenumite:

- a. se includ și contractele complexe, ceea ce înseamnă că, în vederea determinării regulilor aplicabile, se vor aplica regulile stabilite de părți, iar pentru aspectele la care părțile nu s-au referit în mod expres, își vor găsi aplicare regulile generale din materia obligațiilor, însă dacă acestea din urmă sunt neîndestulătoare, se vor aplica regulile speciale privitoare la actul juridic cu care se aseamănă cel mai mult;

b. nu se includ și contractele complexe, ceea ce înseamnă că, în măsura în care nu ar exista o reglementare specială, se vor aplica normele legale pentru elementele (contractele) componente;

c. nu se includ și contractele complexe, dar în caz de litigiu, judecătorul este obligat să stabilească intenția reală a părților, cu aplicarea regulilor generale din materia obligațiilor.

45. Contractul de franciză este contract numit:

- a. prin reglementarea sa în cuprinsul noului Cod civil;
- b. prin reglementarea sa proprie, prin ordonanță a Guvernului;
- c. nu este contract numit, neavând o reglementare proprie.

46. Posibilitatea denunțării unilaterale a contractului încheiat pe durată nedeterminată:

- a. vizează contractele cu executare succesivă;
- b. vizează contractele cu executare dintr-o dată;
- c. este guvernată de regulile prevăzute în mod expres de legiuitor pentru fiecare contract în parte, iar în lipsa acestora, se vor aplica regulile generale din materia obligațiilor.

47. Dacă una dintre părțile contractante are dreptul de a denunța unilateral contractul, condițiile exercitării acestuia:

- a. sunt aceleași, indiferent de modul de executare a contractului;
- b. sunt diferite, prin raportare la modul de executare a contractului;
- c. sunt aplicabile regulile prevăzute în mod expres de legiuitor pentru fiecare contract în parte, iar în lipsa acestora, se vor aplica regulile generale din materia obligațiilor.

48. Într-un contract de comodat, sancțiunea pentru neexecutarea culpabilă a obligațiilor este:

- a. rezoluțiunea contractului;
- b. rezilierea contractului;
- c. revocarea contractului, deoarece comodatul este un contract unilateral.

49. Vânzarea cu plata prețului în rate este:

- a. un contract cu executare *uno actu*, deoarece plata în rate reprezintă doar o modalitate de executare a unei prestații unice, respectiv plata prețului, iar consecința neîndeplinirii culpabile a acestei obligații este rezoluțiunea vânzării;
- b. un contract cu executarea succesivă, dat fiind plata în rate a prețului, iar consecința neîndeplinirii culpabile a acestei obligații este rezilierea vânzării;
- c. un contract unilateral în care cumpărătorul se obligă să execute în mod eșalonat obligația de plată a prețului, iar consecința neîndeplinirii culpabile a acestei obligații este rezoluțiunea vânzării.

50. Capacitatea de a încheia actul juridic civil:

- a. este o condiție de fond, esențială, de eficacitate și generală a actului juridic civil;
- b. este echivalentul capacității civile a persoanei fizice sau juridice;
- c. reunește, în structura sa, o parte din capacitatea de folosință a persoanei fizice sau juridice, precum și capacitatea de exercițiu a acesteia.

51. Cu privire la corelația dintre capacitate și discernământ, se poate afirma că:

- a. sunt reglementate prin lege situațiile în care o persoană dispune de capacitate și, respectiv, de discernământ;
- b. pot exista persoane cu discernământ, dar incapabile;
- c. pot exista persoane capabile, dar fără discernământ.

52. Capacitatea unei persoane juridice:

- a. cuprinde ansamblul drepturilor și obligațiilor civile, similar persoanei fizice;
- b. cuprinde ansamblul drepturilor și obligațiilor civile, în afară de acelea care, prin lege sau prin natura lor, nu pot aparține decât persoanei fizice capabile;
- c. cuprinde ansamblul drepturilor și obligațiilor civile expres reglementate prin voința legiuitorului.

53. Principiul specialității capacității de folosință:

- a. are o reglementare de sine stătătoare, vizând, de regulă, persoanele juridice;
- b. este subordonat regulii capacității de a încheia acte juridice în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ;
- c. subordonează regula capacității de a încheia acte juridice în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ.

54. Pentru persoanele fizice, în materie de incapacități de a încheia acte juridice civile, se poate afirma că:

- a. incapacitățile generale sunt cele aplicabile oricărei persoane fizice;
- b. incapacitățile speciale sunt cele aplicabile categoriilor de persoane fizice prevăzute expres prin lege;
- c. incapacitățile generale sunt incapacități de folosință, iar incapacitățile speciale sunt incapacități de exercițiu.

55. Pentru persoanele juridice fără scop lucrativ:

- a. incapacitatea de folosință vizează, întotdeauna, numai anumite acte juridice;
- b. incapacitatea de folosință nu vizează, întotdeauna, numai anumite acte juridice;
- c. incapacitatea de folosință este subordonată, întotdeauna, principiului specialității capacității.

56. Incapacitatea de a cumpăra bunuri ale unui debitor aflat în procedura de insolvență de către practicianul în insolvență care administrează respectiva procedură de insolvență este:

- a. incapacitate generală, ce acționează *ope legis*;
- b. incapacitate stabilită de legea civilă;
- c. incapacitate absolută, cu caracter de sancțiune.

57. Nerespectarea principiului specialității de folosință de către persoanele juridice fără scop lucrativ se sancționează cu:

- a. nulitatea absolută a actului juridic respectiv;
- b. nulitatea relativă a actului juridic respectiv;
- c. conform art. 210 alin. (2) C. civ., nu intervine sancțiunea nulității actului juridic respectiv.

58. În materia acceptării ofertei, tăcerea destinatarului:

- a. numai prin lege poate fi reglementată ca având valoare de acceptare;
- b. are valoare de acceptare dacă prin lege sau din alte împrejurări rezultă aceasta; alături de lege, pot fi luate în considerare și alte împrejurări care îi pot da valoare de acceptare;
- c. prin lege, nu valorează acceptare în nicio împrejurare, neputând fi calificată consimțământ exteriorizat.

59. Limitele principiului libertății actelor juridice civile se stabilesc și prin raportare la:

- a. obiceiul locului încheierii actului juridic;
- b. dispozițiile imperative ale procurorului;
- c. exprimarea în formă autentică a acordului părților, în fața notarului public.

60. În legătură cu cerința privind necesitatea provenirii consimțământului de la o persoană cu discernământ, putem afirma că:

- a. decurge din principiul voinței reale;
- b. este în strânsă legătură cu condiția capacității, putându-se dovedi că discernământul există și la o persoană lipsită de capacitate de exercițiu;
- c. nu există nicio legătură cu condiția capacității, deoarece actele juridice încheiate de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sunt nule prin voința legiuitorului.

61. Consimțământul nu este considerat a fi exprimat cu intenția de a produce efecte juridice nici atunci când:

- a. manifestarea de voință a fost făcută din compasiune;
- b. s-a făcut sub condiție potestativă simplă din partea celui care se obligă;
- c. când manifestarea de voință este prea confuză.

62. În cazul viciilor de consimțământ:

- a. acestea decurg din principiul voinței reale;
- b. nu există manifestare de voință din partea celui care se obligă;
- c. atunci când există, intervine întotdeauna sancțiunea prevăzută de lege (nulitatea, rezoluțiunea sau revocarea actului).

63. Eroarea neesențială poate fi sancționată cu:

- a. cel mult o diminuare (majorare) valorică a prestației;
- b. nulitatea relativă a actului juridic civil încheiat, dacă valoarea elementului asupra căruia a căzut falsa reprezentare a realității este apreciată de către cocontractant ca fiind suficient de importantă;
- c. cu o sancțiune morală.

64. Dacă o persoană achiziționează o piesă antică de la un magazin de anticariat specializat, la un preț mare, dar adecvat valorii de colecție a piesei, pentru a participa la o expoziție de piese antice, piesă pe care o crede confecționată din aur, dar în realitate este confecționată din bronz: